

Savoir vivre w rodzinie

Rodzina to najmniejsza i najważniejsza grupa społeczna. Bardzo ważne jest dla nas to, aby utrzymywać w niej jak najlepsze relacje, spokój i „porządek”. W tym artykule przekażę kilka rad, które pozwolą na zachowanie harmonii w naszym codziennym życiu.

Dawniej zwracano się do osób starszych z większym szacunkiem niż w dzisiejszych czasach. Z upływem czasu „wyszło z mody” zwracanie się do najbliższych w trzeciej osobie. Dziś zwracanie się do rodziców, babci czy dziadka w drugiej osobie to norma. Potrafimy się kłócić z rodzicami, jak z równoletkami, o to, że nie pozwalają nam pójść do kina, czy też każą zjeść brokuły lub brukselkę. Idealnym rozwiązaniem w „kryzysowej” sytuacji jest kompromis. Zamiast marnować czas na bezproduktywną dyskusję jest np. uzgodnienie z rodzicami, że możesz iść do kina w środę, czy też ustalenie słodkiej nagrody po obrzydliwej mini kapuście. Należy jednak pamiętać, że rodzicom należy się szacunek.

Osobiście zalecam też sprzątać po sobie i wykonywać polecenia dorosłych. Często, gdy zjemy posiłek wykonany wcześniej przez mamę, wnosimy talerz do kuchni i (przynajmniej u mnie) występuje dylemat: umyć czy nie umyć... W sumie to w końcu mama zrobiła obiad, ale ja go zjadłam. Końcem końców umyję wszystko, co znajduje się w zlewie, a mama i tata są zadowoleni, że pomogłam im w porządkach. Aby u Was w domu panowała miła atmosfera warto wykonywać polecenia rodziców, bo przecież miło jest usłyszeć pochwałę, jaki masz porządek w pokoju i nie doprowadzić do małego konfliktu między Tobą a rodzicami.

Należy też być wyrozumiałym wobec rodzeństwa. Każdy ma gorszy dzień i może mieć zły humor. Dlatego, gdy dostałeś jedynkę i wracasz do domu, a twojej młodszej siostrze zależy na wspólnej zabawie, to nie na miejscu byłaby odmowa w ramach „odreagowania”. Kultura osobista mówi, że jeżeli nie masz ochoty na zabawę, to należy odmówić spokojnie. Gwarantuję, że Twoja młodsza siostra zrozumie. Jeżeli to nie zadziała, to poproś o pomoc swoich rodziców, a oni na pewno jej to wytłumaczą i poproszą, aby ci nie przeszkadzała.

Jak to w każdej rodzinie zdarzają się konflikty. Jaki wybrać film? Komu kibicować w konkursie w telewizji? Wszystkim dobrze radzę, żeby wybierać kompromis, aby nie zaognić konfliktu. Niżej podam przykład kompromisu, który ułatwi Ci życie:
 Mamie bardzo zależy, aby zobaczyć „Znachora” na dużym telewizorze w salonie, jednak Ty chcesz obejrzeć swój serial w tym samym pomieszczeniu co twoi bliscy. Jest kilka dostępnych kompromisów:
 a) nagraj serial na telewizorze,
 b) jeżeli posiadasz drugi telewizor, swój serial obejrzyj właśnie na nim (albo poproś, aby Twoja mama się z Tobą zamieniła),
 c) jeżeli odpuścisz jeden odcinek, to na pewno nic się nie stanie, a przynajmniej spędzisz miły czas z rodziną,
 d) spróbuj namówić na obejrzenie tego odcinka z Tobą, a może już późniejsze odcinki będziecie oglądać razem.

Opracowała: Maja Tęczyńska, kl.1c

EGZAMINY W EUROPIE

Sprawdzanie umiejętności uczniów przyjmuje różne formy: od zwykłej rozmowy nauczyciela z uczniem, poprzez przeprowadzanie kartkówek i klasówek, aż do ogólnokrajowego egzaminu, który wieńczy naukę na danym etapie. Kraje europejskie (z wyjątkiem Grecji, Lichtensteinu oraz Walii i Wspólnoty Niemieckojęzycznej

w Belgii) wypracowały system egzaminów zewnętrznych. W niektórych z nich takie egzaminy zostały wprowadzone dosyć dawno, np. w Islandii (1946) czy Holandii (1970), w większości jednak – podobnie jak w Polsce – egzaminy ogólnokrajowe są nowym zjawiskiem. Wiele państw wprowadziło takie rozwiązania w latach 90.

XX wieku, np. Belgia (1990), Rumunia (1995) albo w pierwszej dekadzie XXI wieku, np. Polska i Litwa (2002), Norwegia (2004), Niemcy (2005), Dania (2009).

Egzaminy dzieli się na:

1. określające osiągnięcia uczniów na koniec np. szkoły podstawowej lub gimnazjum, mające na celu przekazać uczniowi, jego rodzicom, nauczycielom i szkole informację na ten temat,
2. w sposób systematyczny dokonujące oceny jakości i efektywności procesu kształcenia, wskazując jego mocne i słabe strony;
3. przeprowadzające proces rekrutacji do szkoły programowo wyższej, tj. szkoły ponadgimnazjalnej oraz uczelni wyższej.

Egzaminy pierwszej grupy mogą w istotny sposób wpływać na karierę szkolną uczniów. Na podstawie wyników tych egzaminów przyznaje się świadectwa lub podejmuje ważne decyzje, dotyczące podziału na grupy, promocji na kolejny rok nauki lub oceny końcowej ucznia. W większości krajów głównym celem przynajmniej jednego egzaminu ogólnokrajowego jest przyznawanie świadectw. Ponadto Luksemburg, Malta i Holandia organizują egzaminy ogólnokrajowe, które mają za zadanie selekcję uczniów lub ich podział na grupy. Ogólnie rzecz biorąc, egzaminy o istotnym wpływie na karierę szkolną są obowiązkowe dla wszystkich uczniów bez względu na rodzaj szkoły, do której uczęszczają, oraz dla osób uczących się w szkołach publicznych.

fot: Radio ZET

Nawet jeśli egzaminy nie są obowiązkowe, jak w przypadku egzaminu pozwalającego uzyskać kwalifikacje państwowe (Szkocja, Holandia), w praktyce przystępują do nich niemal wszyscy uczniowie.

Z reguły egzaminy przeprowadza się na zakończenie kształcenia obowiązkowego. Nieliczne kraje organizują dla uczniów szkół podstawowych egzaminy, od których wiele zależy. W Belgii (Wspólnota Francuska) i w Polsce na zakończenie kształcenia podstawowego przeprowadzane są egzaminy ogólnokrajowe pozwalające uzyskać świadectwo. W Holandii egzamin na zakończenie kształcenia podstawowego informuje rodziców o najbardziej odpowiednim rodzaju szkoły średniej dla ich dzieci. W Luksemburgu wyniki uzyskane przez uczniów w egzaminach ogólnokrajowych na koniec szóstego roku kształcenia podstawowego znajdują się wśród kryteriów, na podstawie których podejmuje się decyzję, czy dany uczeń powinien zostać zakwalifikowany do szkoły średniej ogólnokształcącej czy technicznej. Na Malcie egzaminy przeprowadzane na koniec szkoły podstawowej są jednocześnie egzaminami wstępnymi do junior lyceums.

Wyniki egzaminów monitorujących szkoły lub cały system edukacji są wykorzystywane jako wskaźniki jakości procesu nauczania oraz efektywności nauczycieli. Służą one również jako wyznaczniki skuteczności systemu edukacji, pomagające stwierdzić, czy w określonej szkole lub na danym poziomie systemu nastąpiła poprawa. Niektóre kraje kładą większy nacisk na wyniki kształcenia

w poszczególnych szkołach i ich skuteczność edukacyjną. Tak jest w przypadku Łotwy, Węgier, Austrii oraz Anglii. Inne kraje bardziej koncentrują się na systemie edukacji niż na monitorowaniu efektów kształcenia w szkołach. Wyniki egzaminów ogólnokrajowych są wykorzystywane do ogólnokrajowego monitorowania w Belgii (Wspólnota Flamandzka), Estonii, Irlandii, Hiszpanii, Francji, Litwie, Rumunii, Finlandii oraz w Szkocji.

Egzaminy służące rozpoznawaniu konkretnych potrzeb edukacyjnych można ogólnie określić jako „ocenę kształtującą”. Egzaminy te organizowane są w 12 krajach: Belgia (Wspólnota Francuska), Dania, Irlandia, Francja, Cypr, Luksemburg, Węgry, Szwecja, Anglia i Szkocja, Islandia i Norwegia. Mogą być obowiązkowe, jak na przykład na Węgrzech, w Szwecji i Norwegii, lub fakultatywne (Anglia i Szkocja).

W Unii Europejskiej występują istotne różnice, jeśli chodzi o częstotliwość przeprowadzania egzaminów ogólnokrajowych. W większości krajów kształcenie obowiązkowe obejmuje 9 lub 10 lat nauki, zaś w Belgii, Luksemburgu, Holandii,

w Wielkiej Brytanii i na Węgrzech trwa dwa do trzech lat dłużej aż do szkoły średniej II stopnia. Poszczególne kraje znacznie się różnią co do liczby lat nauki, po których organizowane są egzaminy ogólnokrajowe. Dania, Malta oraz Szkocja przeprowadzają egzaminy ogólnokrajowe dla niemal każdego roku kształcenia obowiązkowego. Francja i Anglia organizują w ciągu całego kształcenia podstawowego odpowiednio sześć i siedem takich egzaminów.

Niektóre kraje przeprowadzają egzaminy o wiele rzadziej. Należą do nich Belgia (Wspólnota Flamandzka), Niemcy, Hiszpania, Cypr, Holandia, Słowacja oraz Irlandia Północna, gdzie jest tylko jeden egzamin ogólnokrajowy. Odbywa się on zwykle

w ostatnim roku szkoły podstawowej lub średniej I stopnia. Większość pozostałych krajów europejskich przeprowadza egzaminy ogólnokrajowe podczas dwóch lub trzech określonych lat szkolnych w ramach kształcenia obowiązkowego.

Wśród przedmiotów podlegających egzaminom ogólnokrajowym na ogół kładzie się nacisk na język nauczania oraz matematykę. Niektóre egzaminy, niezbędne do uzyskania świadectwa na zakończenie szkoły średniej I stopnia obejmują znacznie szerszą grupę przedmiotów. Ich liczba może się różnić w poszczególnych krajach, zależnie od egzaminu lub roku szkolnego. Niektóre kraje ograniczają egzaminy ogólnokrajowe do dwóch lub trzech przedmiotów, choć kilka poszerza ich zakres o kolejne przedmioty. W innych egzaminy obejmują o wiele bardziej rozległy obszar programu nauczania. Część krajów robi to każdego roku, inne zaś zmieniają przedmioty lub łączą przedmioty obowiązkowe i fakultatywne objęte egzaminem. Wśród krajów z pierwszej grupy Włochy, Cypr, Portugalia i Słowacja uwzględniają w egzaminach tylko dwa podstawowe przedmioty – język nauczania i matematykę. Do tych dwóch przedmiotów Niemcy, Austria, Słowenia (w 6 roku nauki), Islandia i Norwegia dodają język obcy.

Luksemburg przeprowadza egzaminy z dwóch języków urzędowych (niemieckiego i francuskiego) oraz z matematyki. We Włoszech egzaminami objęte są również nauki ścisłe oraz angielski jako język obcy. Kraje należące do drugiej grupy stosują egzaminy z szerszej grupy przedmiotów w każdym roku, jednak egzaminy obejmujące cały program nauczania są stosowane niezwykle rzadko, a kraje, które to robią, z reguły organizują je na zakończenie kształcenia obowiązkowego.

Na Malcie uczniowie przystępują do maksymalnie czterech egzaminów, z których każdy obejmuje pięć przedmiotów, czyli dwa języki urzędowe (maltański i angielski), matematykę, religię i nauki społeczne.

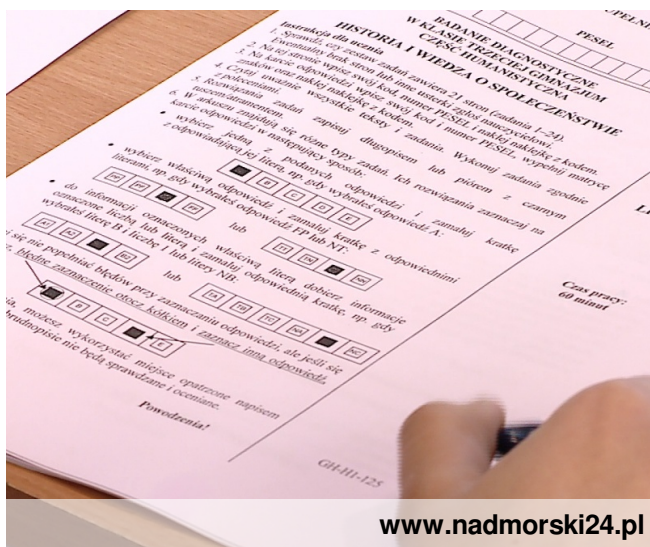
Pięć „egzaminów corocznych” sprawdza uczniów w zakresie około 10 przedmiotów, w tym: języka maltańskiego, języka angielskiego, matematyki, religii, nauk społecznych, nauk ścisłych oraz innych obowiązkowych i fakultatywnych przedmiotów z obszaru wychowania artystycznego, nauk ścisłych, języków i nauk humanistycznych.

Podobnie w Danii od 2. roku nauki do końca kształcenia obowiązkowego uczniowie muszą przystąpić do 10-36 egzaminów: z języka duńskiego, matematyki, języka angielskiego, biologii, fizyki/chemii i geografii. Egzaminy z każdego z powyższych przedmiotów są obowiązkowe w określonych latach szkolnych. W Irlandii, aby uzyskać świadectwo junior certificate na koniec 3. roku kształcenia ponadpodstawowego, uczniowie przystępują do egzaminu z języka irlandzkiego i angielskiego, matematyki oraz wychowania obywatelskiego z wiedzą o społeczeństwie i polityce, do których dodaje się ponad 20 innych przedmiotów. Większość uczniów zdaje w tym egzaminie 9-10 przedmiotów. Egzaminy prowadzące do uzyskania świadectwa na koniec szkoły średniej I stopnia często obejmują bardzo szeroką grupę przedmiotów, które nie podlegają egzaminom ogólnokrajowym przed tym etapem. Tak jest w przypadku „egzaminów ogólnokrajowych” na Łotwie oraz „kwalifikacji państwowych” w Szkocji. Podobnie jest na Malcie i w Danii, gdzie odpowiednio egzamin certyfikacyjny szkoły średniej i egzamin końcowy Folkeskole obejmują rozszerzoną listę przedmiotów w porównaniu z i tak szerokim zakresem przedmiotów, podlegających egzaminom we wcześniejszych latach szkolnych.

Niektóre kraje sprawdzają określone umiejętności międzyprzedmiotowe.

Egzaminy w ramach szkockiego badania osiągnięć (Scottish Survey of Achievement) oraz szkockich kwalifikacji państwowych (National Qualifications) opierają się przede wszystkim na przedmiotach, ale obejmują także niektóre aspekty podstawowych umiejętności, takich jak rozwiązywanie problemów, praca w grupie itp. Fińska „ogólnokrajowa ocena wyników kształcenia” sprawdza osiągnięcia w zakresie zagadnień obejmujących rozwój człowieka, tożsamość kulturową i internacjonalizm, umiejętności medialne i komunikację, zaangażowane obywatelstwo, przedsiębiorczość, odpowiedzialność za środowisko, dobrobyt i zrównoważoną przyszłość, bezpieczeństwo i ruch drogowy oraz technikę.

W zdecydowanej większości krajów egzaminy ogólnokrajowe składają się z pytań i zadań dotyczących różnych przedmiotów i umiejętności. W zależności od przedmiotu i roku szkolnego stosuje się najczęściej połączenie testów wielokrotnego wyboru, krótkich wypowiedzi lub esejów oraz pytań otwartych. Jednak na holenderskim egzaminie CITO i niektórych egzaminach organizowanych we Francji i Włoszech stosowane są wyłącznie testy wielokrotnego wyboru. Jest to również dominujący rodzaj pytań testowych w Bułgarii i Norwegii. Najbardziej popularne są egzaminy pisemne typu „papier i ołówek”, ale niekiedy przeprowadza się egzaminy ustne. Niektóre kraje, na przykład Belgia (Wspólnota Flamandzka), Dania, Francja i Łotwa, dają do wykonania zadania praktyczne.

www.nadmorski24.pl

www.polskieradio.pl

W obrębie jednego egzaminu poszczególne kraje stosują różną liczbę pytań jednakowych dla wszystkich. W większości krajów, wszyscy uczniowie przystępujący do określonego egzaminu odpowiadają na takie same pytania. Jednak w Irlandii, Francji, Rumunii i na Litwie jest tak tylko na niektórych egzaminach ogólnokrajowych, w innych natomiast pytania mogą się różnić. W innych krajach, pytania na każdym egzaminie są zmieniane i nie są jednakowe dla wszystkich uczniów. Takie rozwiązanie stosuje się między innymi po to, by zbadać indywidualne różnice i potrzeby edukacyjne, ze względu na sposób sprawdzania i oceniania egzaminów lub by zapobiec oszustwom wśród uczniów i nauczycieli. Dostosowując egzaminy do indywidualnego poziomu i potrzeb edukacyjnych, cztery kraje stosują zróżnicowane pytania. W Danii egzaminy ogólnokrajowe są ściśle związane z indywidualnym poziomem uczniów, którzy do nich przystępują. W Irlandii uczniowie ubiegający się o świadectwo junior certificate otrzymują arkusze egzaminacyjne o różnych poziomach trudności (wyższy, zwykły, podstawowy). Uczniowie mogą także dokonywać wyboru wśród pytań egzaminacyjnych. W Szkocji egzaminy również obejmują elementy o różnych poziomach (od A do F, powiązane z poziomem osiągnięć większości uczniów na poszczególnych etapach kształcenia). Mimo iż istnieją różne egzaminy/pytania dla poszczególnych poziomów, baza oceny ogólnokrajowej (National Assessment Bank), z której nauczyciel pobiera test egzaminacyjny, zawiera kilka równoważnych egzaminów dla każdego poziomu, zatem uczniowie egzaminowani na tym samym poziomie w różnych szkołach niekoniecznie odpowiadają na takie same pytania. Taka organizacja ogranicza ryzyko, że uczniowie z jednej szkoły poinformują kolegów z innych szkół o treści egzaminu. W Belgii (Wspólnota Flamandzka) i Francji (cykl ocen monitorujących na koniec szkoły podstawowej i średniej I stopnia) nie wszyscy uczniowie odpowiadają na jednakowe pytania z powodu zastosowanej metody statystycznej (zgodnie z teorią wyniku zadania testowego). W Hiszpanii wszyscy uczniowie odpowiadają na wspólny zestaw pytań oraz na różne (wylosowane) dodatkowe pytania. W Hiszpanii, Austrii i Rumunii egzaminy ogólnokrajowe są zawsze przeprowadzane przez osoby spoza szkoły, w której się odbywają. To samo dotyczy egzaminów pozwalających uzyskać świadectwo w Irlandii, Szkocji oraz niektórych egzaminów monitorujących we Włoszech i na Litwie. Egzaminy ogólnokrajowe mogą być także przeprowadzane przez nauczycieli z tej samej szkoły, którzy nie uczą przystępujących do nich uczniów. Tak jest m.in. w Bułgarii, Portugalii, Słowenii i Słowacji.

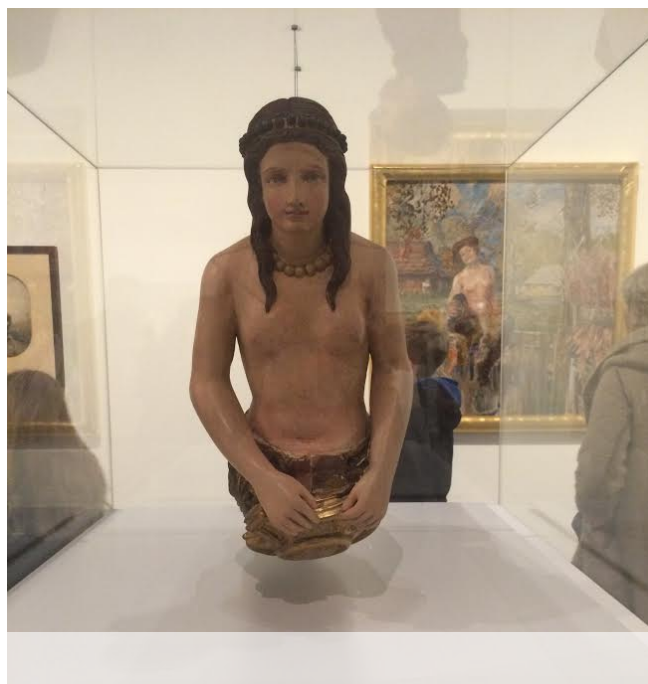
Kwiecień, to miesiąc, w którym przeprowadzany jest w Polsce egzamin gimnazjalny. Przystępują do niego uczniowie trzeciej klasy gimnazjum. Jest on powszechny i obowiązkowy. Przystąpienie do egzaminu jest jednym z warunków ukończenia szkoły. Wyjątkowe sytuacje pozwalają na zwolnienie niektórych uczniów z obowiązku przystąpienia do niego. Laureaci olimpiad przedmiotowych oraz laureaci konkursów przedmiotowych o zasięgu wojewódzkim lub ponadwojewódzkim z zakresu jednego z grupy przedmiotów objętych egzaminem są zwolnieni z odpowiedniej części egzaminu a uczeń uzyskuje z niej maksimum możliwych punktów.

Wynik egzaminu stanowi połowę maksymalnej możliwej do osiągnięcia liczby punktów rekrutacyjnych do szkół ponadgimnazjalnych. Egzamin jest zewnętrzny, sprawdzany przez egzaminatorów powołanych przez dyrektora Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej. Arkusze testowe są kodowane, sprawdzający nie wiedzą czyje prace oceniają. Wyniki egzaminu w formie zaświadczenia uczniowie otrzymują około 1,5 miesiąca po przeprowadzeniu samego egzaminu.

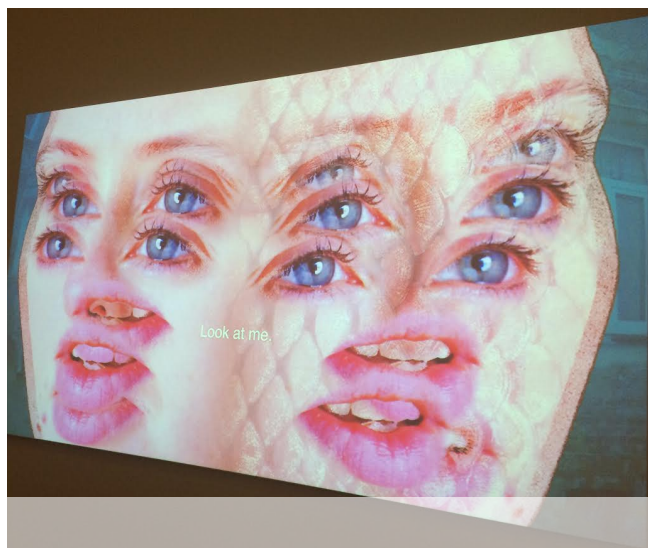
Nie ma możliwości niezdania egzaminu – jeśli uczeń się na nim stawi, egzamin jest zaliczony. Jeśli uczeń nie odpowie na żadne pytanie, otrzyma jedynie 0% punktów, z którym będzie startował w rekrutacji do szkół ponadgimnazjalnych. Należy jednak pamiętać, że taki wynik nie jest dobrą kartą przetargową w starcie do wymarzonej szkoły średniej.

Opracowała: Emilia Jedynak, kl.1a

W dniach 25-26.03.2017 odbyło się otwarcie MUZEUM nad Wisłą, (Wybrzeże Kościuszkowskie 22, Skwer Kpt. S. Skibniewskiego "Cubryny" w Warszawie), którego działalność zainaugurowała wystawa „Syrena herbem twym zwodnicza” – opowieść o kulturowych znaczeniach symbolu Warszawy i o tym, jak możemy tego symbolu dziś używać, tworząc nowoczesne miejskie tożsamości i wspólnoty.

Sztuka współczesna to sztuka tworzona do dnia dzisiejszego od zakończenia II wojny światowej. Charakteryzuje się brakiem jakichkolwiek granic, artysta w dowolny sposób, czasem nawet niecenzuralny, wyraża siebie. Pomimo wielu trudnych pytań, (Czy sztuka współczesna jest nam potrzebna? Czy powinna mieć bariery? Czy powinna podlegać cenzurze?) coraz więcej ludzi interesuje się nią, coraz więcej artystów tworzy ją, a zatem coraz większa liczba muzeów ma wystawy tej sztuki.

W dniach 25.03 - 18.06 bieżącego roku odbywa się wystawa sztuki współczesnej „Syrena herbem twym zwodnicza” (tytuł to cytata z wiersza „Dedykacja” Cypriana Kamila Norwida z 1866 roku) w Muzeum Nad Wisłą. Publiczność obejrzy połączenie materiału historycznego - dzieł sztuki i artefaktów - z twórczością współczesnych artystów inspirowaną mitologicznym motywem. Celem wystawy jest pokazanie i uruchomienie potencjału tkwiącego w symbolu syreny.

Jest to pierwsza tak duża wystawa współcześnie traktująca o syrenie, łącząca różne podejścia do zagadnień hybrydowości, tożsamości narodowej i mitologii. Można zobaczyć twórczość między innymi: Pablo Picasso, Krzysztofa Pijarskiego, Agnieszki Polskiej, Stanisława Szukalskiego. Oprócz obrazów i rzeźb można również obejrzyć prezentację mówiącej syreny, „Kąpiel kobiety”. Wiele z tych dzieł może sprawiać dyskomfort i zawstydzenie, jednak po chwili te uczucia znikają i pojawiają się indywidualne wrażenia, odczucia. Bo sztuki nie można rozumieć, sztukę trzeba poczuć. Całą wystawę można również zobaczyć na stronie muzeum. Jest ona zrobiona w bardzo oryginalny i ciekawy sposób (np. po wodzie pływają zdjęcia dzieł, a po kliknięciu na dane zdjęcie pojawia się autor i technika wykonania).

Najbliższe wydarzenia w Muzeum to warsztaty wokalne dla kobiet 5 maja oraz 6 maja spacer w języku angielskim po wystawie.

Opracowała: Valentyna Cherednichenko, kl.2a
fot: Valentyna Cherednichenko

Recenzja Silver Eye Goldfrapp

Goldfrapp to brytyjski duet muzyczny, składający się z wokalistki Alison Goldfrapp oraz multiinstrumentalisty Willa Gregoryego. Muzykę zespołu trudno jest zasufladkować. Goldfrapp od początku kariery konsekwentnie podążają swoją charakterystyczną ścieżką - po albumie elektronicznym, tworzą płytę wypełnioną żywymi instrumentami. Ogromne wrażenie zrobił na mnie debiut duetu - piękne, choć nieprzystępne Felt Mountain. Czy siódmy album Goldfrapp będzie w stanie mu dorównać ?

Silver Eye to kolejna elektroniczna odsłona zespołu. Na płycie, nie ma jednak zbyt wielu utworów, które sprawdziłyby się na parkiecie. Przeważa za to mroczna atmosfera z futurystycznym przeblyskiem. Alison nie zawiodła. Silver Eye tylko utwierdziło mnie w przekonaniu, że jest wszechstronną wokalistką. Krążek rozpoczyna przyjemny singiel Anymore. Następnie usłyszymy zmysłowe Systemagic. Pod numerem trzecim kryje się zimne, posępne Tigerman. Po nim przychodzi kolej na pełne kontrastów Become The One. Najbardziej podobają mi się w nim fragmenty, w których Alison szepcze.

Mute Records

Następnie usłyszymy Zodiac Black, które trudno mi nawet opisać. Czysta magia! Pod numerem siódmym kryje się delikatne Beast That Never Was. Po nim przychodzi kolej na inspirowane synth-popem z lat osiemdziesiątych Everything Is Never Enough, które odstaje od reszty krążka. Następnie usłyszymy mało wyróżniające się Moon In Your Mouth. Zakończenie albumu stanowi pełne niepokoju Ocean.

Do niedawna unikałam muzyki elektronicznej, bo kojarzyła mi się ona z kiczowatym The Fame Lady Gagi. Silver Eye pokazało mi, że w tym gatunku można znaleźć coś ciekawego.

Opracowała: Maria Zahor, kl.1b

Goldfrapp**Juno Records**